

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate, pe un an . . . . . 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 3312 B. 1929.

Notă oficială.

Toți preoții cari în decursul anului 1929 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, cu începere dela 1 Ianuarie 1930 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradație.

Deci toți acei preoți cari până la data de 31 Decembrie 1929 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu bisericesc și școlar să-și înainteze, până cel mult la data de 15 August a. c., cererile pentru încuviințarea gradației noue.

Cererile se vor înainta pe cale ierarhică, adică prin Prea Onoratele Oficii protopresbiterale, anexând cuvenitele certificate de serviciu, eliberate de către Oficiile protopresbiterale competente și timbrate cu timbru fiscal de 12 Lei.

Cererile ajustate cu certificatele de serviciu netimbrate, precum și cele întrate după data de 15 August a. c., nu se vor lua în considerare, iar preoții respectiv nu vor fi trecuți în bugetul anului 1930 cu gradația cuvenită.

Caransebeș, la 25 Iunie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Preoți și apostoli.

Uneori aceste două noțiuni se confundă, mai adesea se deosebesc.

Uneori preotul—înțelegem preotul creștin, este adevărat apostol al învățaturii isbăvitoare de suflăt a Mântuitorului Christos; alteori preotul uita jurământul sfânt, făcut la primirea acestei înalte Taine...

Dar, unde nu crește neghină în grâu, unde n'au pădurile uscături, oamenii greșeli și tagmă preotească mădulară slabe? Insaș modesta suită a apostolilor Domnului a trebuit să numere dintre doisprezece un trădător, pe Iuda Iscarioteanul.

Cu cât însă apare într'o lumină mai atrăgătoare — în asemenea împrejurări — fața adevăratului apostol, preot al credinței lui Iisus Christos!...

Serbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel între altele, ne trezește aceste gânduri.

Ostași ai lui Christos, cei doi martiri n'au fost preoți în sensul de astăzi al cuvântului, ei au fost însă apostoli ai Lui.

Cel dintâiu, Petru—zis Simon sau Chifa a format, împreună cu fratele său Andrei, întâiul mănunchiu al biruitoarei oaste creștine de mai târziu.

Oameni de rând, pescari săraci, când aud cuvintele de chemare: *veniți după mine...* (Matei IV, 19) lasă mrejele lor, singurul lor avut și mijloc de trai, plecând după Invățătorul cel mare.

Căci Iisus începuse propovăduirea.

„Iar ei îndată lăsând mrejele au mers după dânsul.” Așa mărturisește, în continuare sfântul evangelist Matei. Și evangeliile sfinte spun mai departe, că așisderea și-au părăsit corăbiile lor și ceilalți apostoli, și Iacob și Ioan fiii lui Zevedeu.

Petru a fost apostol al Domnului dară Pavel n'a fost nemijlocit apostol al Său.

Creștinii buni și luminați cunosc istoria convertirii lui Pavel, care mai înainte se chemase Saul și participase activ la omorirea arhidiaconului Ștefan. Deci fusese un dușman neîndurat

al creștinilor. Icoana martirului ucis cu pietre pentru o nestrămută credință, înțată ca un ghimpe în inima orgoliosului Evreu face să sângereze această inimă, gata la convertire, când pe drumul Damascului vocea muștrătoare îi strigă *Saule, Saule, ce mă prigonești?*

Și cu cât fusese mai întărit împotriva creștinilor Saul, cu atât Pavel se umilea între frații săi în Domnul socotindu-se între păcătoși *cel dintâiu*.

Neîntrecută în accente de sinceritate este spovedania sa către filippiseni, când arătând vaza și onoarea familiei sale spune, că *pentru toate m'am păgubit și le socotesc gunoaie a fi, ca pe Kristus să dobândesc*. (Filippiseni III, 8). Ce viitor strălucit, căptușit în cinste, dignități și bogății îl aștepta pe el, și el le asvâne pe toate și pornește pe urmele spinoase ale apostolilor Domnului!

Apostol mijlocit, Sfântul Pavel a fost cel mai activ propagator al învățaturii creștine. El sistematizează această divină învățatură în clasicile *scrisori pauline* și o răspândește dincolo de hotarele Iudeei și Samariei până la marginea pământului...

Serbătoarea sfinților Apostoli Petru și Pavel pe năsimite te apropie de vremurile pline de fioruri mistice ale primilor creștini.

Haos în lume; turburări și prefaceri și... totuș ici-colo oameni cari renunță la toate pri-lejurile de căpătuială lumească: *sfinții apostoli*.

Ei pleacă *necondiționat* să-L urmeze pe Acela care se îngrijește de *învățarea* lumii neînvățate și de mântuirea acestei lumi. Câți dintre noi, preoți și ucenici ai Domnului pornim *necondiționat* întru *învățarea și mântuirea* celor pentru cari s'a jertfit pe cruce Mântuitorul?!

Și atunci adevărul este, că între *preot și apostol* subsistă oarecare deosebire.

Cuvinte înțelepte.

Numai acela este în stare să stăpânească cu adevărat pe alții, care se poate stăpâni, în primul rând, pe sine însuș.

*

(F. Foerster)

Cel mai frumos triumf din toate este triumful pe care-l câștigă cu truda ta, împotriva păcatelor tale.

*

Sminteala poporului purcede totdeauna dela alții și se întoarce totdeauna împotriva lui.

*

Prisosul tău înseamnă mai adesea lipsa altuia și numai rareori o vrednicie deosebită a ta.

(D. G. Chișoiu „Crestături“)

Din istoria religiilor.

Islamismul.

De: C. Rudnean.

Islamismul e o problemă care-i prea puțin cunoscută la noi în țară. Afară de câțiva istorici și teologi mai de seamă nimeni nu s'a angajat la o înțelegere mai amplă a problemei. Studiile despre islamism sunt destul de multe și ele ne fac să înțelegem mai bine tainele vieții religioase ale Arabilor.

În Arabia într'adevăr s'au pus bazele unei religii, care până azi face mare vâlvă, din cauza multor asemănări ce există între religia iudaică și cea creștină. E vorba de *Mahomedanism*.

În Arabia trăesc o mulțime de popoare musulmane, de au diverse credințe și rituri variate. Înainte de apariția lui Mahomed, Arabii s'au distins prin operele nemuritoare transmise generațiilor viitoare, civilizația arabă e neîntrecută până azi. E destul să ne gândim la produsele lor literale, poemele, legendele și poezii însemnați ce i-au avut: *Imroulkais, Tarafa, Zohair, Antara etc.*

Una din caracteristicile lumii arabe era *politeismul*, religia politeistă domina pretutindeni, tot ce făceau Arabii era strâns legat de viața religioasă. Idolii erau stăpânitorii adevărați ai sufletelor arabe, în Mecca erau mai bine de 360 de idoli venerați cu pietate de diferitele triburi arabe. *Fatalismul* era concepția dominatoare, de aci a urmat o mulțime de superstiții. Viața creștină penetrând tot mai mult, a început să le schimbe felul de a fi al gândirii și al simțirii. Cea mai de seamă etapă a istoriei religioase din Islam e apariția lui: *Mahomed*.

Viața și doctrina lui Mahomed.

„Alesul“ lui Dumnezeu s'a născut în 750—1 din tribul vestit al „Korcichtilor“, a fost fiul lui *Abdallah* și al *Aminei*, de mic copil a rămas orfan, a răătăcit pe la rudetele sale, a fost „păstor“ și această ocupație i-a înlesnit mult ca viața să și-o petreacă în dulci reverii, zburând cu gândul până'n regiunile infinitului.

În momentul în care „îngerul Gavril“ îi apare, se începe o nouă viață. Ingerul îi spune precis. „O! Mahomed tu ești profetul lui Dumnezeu, iar eu sunt îngerul Gavril“... Mahomed a înțeles glasul îngeresc! se începe lupta grea a vieții. Mahomed devine „omul inspirat“ de Dumnezeu.

Insemnătatea Coranului și învățătura lui Mahomed.

Mahomed e inspirat de Dumnezeu — el reprezintă doctrina Domnului pe pământ, așa cum i-a fost dată de El.

Mahomed pune în practică doctrina dumnezească. El lătește ideile sfinte prin cuvântările ce le ține și prin diferitele discuții ce le-a avut cu un număr restrâns de oameni. Mahomed a dat o lovitură de moarte *politeismului și moralei grosolane arabe*. Totuș Mahomed e mult inferior lui Iisus, și nici nu se poate asemăna, nu numai prin nașterea sa umană, ci mai ales faptele lui Mahomed ni-l înfățișează în toată goliciune sa.

Coranul e „cartea excelentă” e „lectura” cea mai de preț a Arabilor. Din Coran putem cunoaște *inspirațiunea divină* și întreagă concepția mohamedană. Coranul a fost definitiv *fixat la 633*.

Coranul e un amestec de învățatură iudaică, creștină, îmbinată cu ideile tradiției musulmane. Mahomed se consideră drept urmaș al patriarhilor Noe; Avram; e cel mai aproape de Domnul și numai „Iisus” l-a precedat.

Cetind Coranul găsești multe elemente creștine, totuși sunt și foarte multe idei cari nu sunt umanitare, având un substrat păgân. Mahomed acceptă ideile creștine, totuși se ridică contra „dogmei Sfintei treimi” și nu acceptă Divinitatea lui Iisus și cultul Mariei.

Dogma musulmană se rezumă: Existența unui Dumnezeu, atotputernic, majestos etc.

Misiunea lui Mahomed e: Să lătească cuvântul Domnului pretutindeni și să scoată în relief **unitatea lui Dumnezeu**.

Credința în îngeri și demoni.

Credința vieții viitoare și eterne: învierea morților, *judicata viitoare*, ceriul, *raiul și iadul*.

Aceste sunt ideile generale și caracteristice ale Islamismului.

Zei lumii antice.

Cultul morților.

Cultul morților a făcut în totdeauna parte din mai toate religiunile. Se întâlnește în toate timpurile la cea mai mare parte a popoarelor dela vechii Greci și până la Japonezii moderni.

Preponderând în Grecia și Italia, apăsă greoi peste lumea antică. Neobservarea cu îngrijire a ritualurilor se pedepsea cu chinuri grele. „Grecii și Romanii — scrie Fustel de Coulanges — aveau exact aceleași păreri. Dacă s'ar înceta să se ofere morților mâncarea funebră*), îndată morții ar eși din mormintele lor; umbre rătăcitoare s'ar auzi gemând în noaptea liniștită; ar reproșa celor vii neglijența lor impie, ar căuta să-i pedepsească, trimițând boale sau blestemând pământul cu nerodire. N'ar lăsa în fine pe cei vii în pace până în ziua când mâncarea funebră n'ar fi restabilită”.

*) In felul *pomenilor* noastre.

Această credință despre morți era universală. Avertisat prin vis că însuș Agamiemnor s'a supărat pe ei, Clytemnestres trimite îndată alimente la mormântul lui.

După o concepție întâlnită la aproape toate rasele, fiecare ființă, fiecare obiect poartă în felul lui de a fi un chip de suflet nevăzut. Iată de ce umbrele celor prezenți sunt de-ajuns să satisfacă pe ale celor morți. Pentru acelaș adevăr foarte multe dintre popoare jertfiau, în timpul funerațiilor marilor personaje, cai și servitori cari trebuiau să-i însoțiască în cealaltă lume.

Umbra defunctului ajungea astfel — convenabil escortată — în împărăția morților. În statul Peru se omorau, la mormântul unui Inca fecioarele dela Templul Soarelui ale căror umbre trebuiau să formeze un alaiu, o gardă prințului defunct.

La Greci și la Romani divinitățile alcătuiesc, din umbrele celor morți, pe „zeii lari” (zeii casei cari erau sufletele strămoșilor N. R.). „Ei sunt — ziceau Romanii zeii temuți cari cercețează și pedepsesc pe oameni, cari observă tot ce se întâmplă în interiorul caselor”. Deasemenea fiecare locuință avea în ea un altar unde, dimineața și seara, familia adunată la un foc, își adresa rugăciunile către strămoși și le ofereau câte ceva din bucatăle de față.

Acest cult al morților este de-ajuns ca să explice, în afară de adevărurile arătate într'un alt capitol, divinizarea împăraților, care a pus în mirare atât de mult pe istorici. E foarte natural ca, dacă un particular devine zeu după moartea sa, un împărat să se schimbe într'o divinitate mult mai importantă și în loc de a fi adorat numai de membrii familiei sale, să fie adorat de tot poporul.

Cultul morților s'a perpetuat la foarte multe popoare, până în zilele noastre. El constituie principala religie din China și Japonia. Tin să spun că există chiar printre oamenii cei mai distinși ai Japoniei, actualmente ambasadori pe lângă câte o mare putere europeană, câte unul care reîntors în căminul său, nu neglijează niciodată de a-și strânge puterile, de a se reculege lângă altarul consacrat strămoșilor săi.

Am repetat prea de multe ori, că *voința* celor vii este dominată de a celor morți pentru a nu recunoaște partea judicioasă a unui astfel de cult. Prin practicarea sa, omul capătă conștiința unei legături strânse și se atașează lângă greutățile trecute, a căror continuare este.

Suntem datori deci a nu considera numai ca un simplu fel de a vorbi afirmarea ilustrului amiral japonez Togo, care declară — după ce repurtase cea mai importantă *bătălie navală*

modernă — că aceasta nu se datorează lui, ci sufletului strămoșilor săi cari au câștigat-o.

Negreșit, o mare parte din victorie revine celebrului amiral, totuș tot strămoșii creatori ai sufletului național al japonezilor — n'au fost ei adevărați învingători? Morții creiază țaria noastră și noi când câștigăm ceva, o datorăm mai ales lor.

Religia morților s'a restrâns uneori numai la unele popoare, dar n'a dispărut niciodată.

Pentru creștini se mărginește numai la venerația sfinților și la o sărbătoare anuală, consacrată visitării mormintelor celor morți.

Trad. din „*La vie des vérités*“.

„...Pentruce cugetați cele viclene întru inimile noastre?“

Matei IX. 1—8.

Răul sau *vicleanul* a intrat dintru început în lume.

Dintru început omul, prea puțin armat cu mijloace de apărare a căzut în cursele lui. Și iată, că se bălăcește într'una în apele lui; cugetul îi împăiângenesc mrejele lui, iar inima i-e plină de nesimțire omenească. Căci răul a pus stăpânire în lume și nu este hotar stăpânirii lui, nici în inimile omenești.... Iar răul se servește de cel mândru; acela e instrumentul ca și obârșia lui!

*

Evangelia de astăzi, povestind însănătoșarea — numai cu cuvântul Domnului — a unui slăbănog, care zăcea în pat, ridică chipul dumnezeiescului doftor tot mai mult, lăsând în umbră micimea inimii omenești, răutatea dintrânsa. Și ce răutate!

În locul cuvintelor de recunoștință și mulțumire; în loc de tăcere a rușinării și neputinții lor de a vindeca, *Cărturarii* strigă: *acesta hulește*.

Cum poate fi hulă o vorbă ca aceasta: *„Îndrăznește fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale* (Matei IX 3)? *Că ce este mai lesne a zice: Iartă-ți-se păcatele tale sau a zice: Scoală-te și umblă*, întreabă cu blândă mustrare Mântuitorul însuș.

Dar în proporții mai grave se arată această răutate, când ea pornește nu dela neînvățați, nu din inimi de popor mărunț și obscur, ci dela cărturari! Poporul se minunează; exclamă și cu ochi mirați privește lucrurile acestea neobicinuite, miraculoase. Zice sfântul evanghelist Matei, că după însănătoșarea slăbănogului *noroadele văzând aceasta se mirau și slăviau pe Dumnezeu carele a dat putere ca acesta oamenilor*.

Poporul neștjutor nu este dar totdeauna stricat. Il pervertește însă tocmai cei chemați să-l facă mai bun, să-i lămurească vederile, să-i deschidă calea spre *adevăr și viață*. Cărturarii.

Atotputernicul stăpân, care-și cunoaște slujile toale, și știe cele mai din lăuntru ale omului, scoate dintr'ânșii — ca groparul oase urâte — gândurile lor. Gândurile lor viclene. *Și văzând Iisus gândurile lor, a zis: Pentruce cugetați cele viclene întru inimile voastre?...*

*

Pentruce omule, în împrejurări grele ca și la ocazii fericite, dar mai ales la bine, gândul și *inima ta*, întâiu la cele viclene sare! Pentruce când ți-e dat să te bucuri de a ta sau a aproapelui tău bucurie, tu la rău cugeți întâiu, așa cum cugetau cărturarii? Cărturarii *vicleni*, cari căteau împotriva lui Iisus, ba îl acuzau de hulă împotriva lui Dumnezeu... pentrucă fără unelte scumpe și fără bani vindecase pe un slăbănog din popor.

Nu a adus oare acest Mântuitor biruința vieții asupra morții, a binelui asupra răului; *pentruce dar omule — și îndeosebi tu cărturar — lași să te stăpânească și acum răul și cugeți cele viclene întru inima ta?*

Mila

(Continuare din Nr. 24).

Cap. IV.

Precum primăvara cu toată plasa (feliul) de flori împodobește pământul, și precum dulceața verei secerișul întru întregime îl aduce, așa și mila revarsă binecuvântarea și mângăierea spre fiii nenorocirei. Acel, cărui fi este milă de altul, singur se încredințează altora; iară cel ce nu are milă de altul, unul ca acela, acelaș a o avea nu este vrednic. — Junghietorul prin gemutul mielului nici de cum nu să moaie, și inima omului tiran prin neavere și prin ticăloșie nici decum nu se dumerește. Iară lacrimile omului milos, sunt mai desfătate de cât roua, care cade noaptea pre fața pământului.

Nuți astupa urechile de cătră strigarea orfanilor (săracilor); și de cătră lipsa celor nevinovați nuți învătoșa inima.

Când cei ce sunt lipsiți de părinți pentru ceva te roagă, și când inima văduvei caută mângăiere, și cu supărate lacrimi întru ajutor te cheamă, lipsa lor întru socotință să iai, și să nu te îndoiești ale ajuta.

Când pre cel gol vezi pre uliță umblând, și de ger trâmurând, deschideți inima, și întru cât îți este cu putință apărâ de moarte, ca să vieze sufletul tău. Când orfanul (săracul) fără ajutor în pat zace; când nenorocitul întru închisoare putrezește, sau cel ostenit (curmat) de bătrânețe cu dor la tine pentru milă caută; ochi cum poți atuncia întru bucuriile tale să te desmerzi, neaducânduți aminte de neaverea lui, și ne sămțând lipsele lui.

Cap. V.

Pofta și iubirea.

Fereștete, o tinărule! fereștete de toată neînfrânarea, și nu cu ocașie (prilej) desfrânatei, ca să te tragă spre desmerdăciune.

Inima ta să nu o supuni poftelor ei celor dulci și necurate, și sufletul tău prin înșelăciunea ei să nul legi. Puțul sănătății, pe carele răul bucuriei de nou îl umple, curând va seca, și toate izvoarele veseliei se vor usca.

La mijlocul tinerețelor te vor prinde bătrânețele, și soarele tău încă la începutul va apune. Inșă când virtutea și bunacuviința poftele ei cele rele le depărtează, atunci fața a unei muieri frumoasă e mai luminoasă decât stelele ceriului, și vârtutea ei e nesupărată. Albeața peptului ei e mai mare decât albeața Crinului, și frumuseța ei e mai desfătăată decât o grădină cu flori.

Nevinovăția ei e asemenea unei turturele; prostimea și dreptatea locuiește în inima ei. Buzele ei sunt mai dulci decât mierea, și gura ei varsă odorul (mirosul) cel mai frumos. Deci nuți închide inima de cătră iubirea cea curată, căci curățenia focului aceștia îți va înălțao și vrednică o va face, ca punerile înainte celei drepte și curate să le poată amintă (dobândi :).

A treia despărțire.

Partea muerească.

O tu frumoasă a dragostei fecioară! ascultă învățăturele înțelepciunei; și poruncile adevărului în inimă le pecetluiește, și întru acest chip poftele sufletului tău mai mare strălucire feței tale vor da, și frumuseța ta, caria acelei se aseamănează, ca o floare, măcar că frunzele ei sunt și veștezite, frumuseța își va ținea,

Intru începutul tinerețelor, când tinerii bărbați cu ochii veseli la tine privesc; cu mare pază să ascuți vorbele lor, și bine să te păzești, ca să nu te împiedice cuvintele lor celor dulci. Socotește că pentru aceea ești zidită, ca să fi ajutor înțelept bărbatului tău, iară nu ca să-i fi roabă patimilor lui; scopul (ținta) ființei tale e întru toate ostenelele vieții lui, mână de ajutor ai da, pre el prin curățenia ta în dragoste al țanea, și toate grijile lui, prin duioasa ta iubire ale ușura. Carea e aceea, ce inima bărbatului cătră sine o trage, pre el dragostei sale îl supune, și ea în sinul lui lăcuește? Iată, acolo umblă aceea cu frumuseța feciorească, cu inimă curată și cu față smerită.

Ea e îmbrăcată în vestminte curate, și iubește cumpătul vieții. Aplecăciunea și blândețele sunt ca o coroană cinstită, carea îmfrumusețează capul ei. Cuvintele ei sunt pline de desfătări, care mângăie și veselesc urechile omului, și din buzele ei curge dulceața. Intru toate vorbele ei se află bună rânduială; și întru toate răspunsurile ei blândețe și adevăr. Ascultarea și aplecăciunea sunt învățăturile vieții ei; pacea și fericirea ei sunt leafa ei. Înțelepciunea merge înaintea ei; și virtutea îi arată calea cătră dreptate. Ochii ei sunt plini de blândețe și de dragoste, și pe fruntea ei lucesce smerenia ca un Schipru. Limba îndrăznețului nerușinos, amuțește înaintea ei și reverența aceluia înaintea virtutei ei îl face să tacă. Când scandelele cele necuvioase și urâte lucrează, și numele cel bun al aproapelui se inmicșorează; când iubirea și cinstea gura ași deschide o oprește, atunci ea își îngrădește buzele sale cu tăcerea. În sinul ei lăcuește bunătatea, și pentru aceea de altul nici un rău nu cugetă. Fericit e bărbatul, carele pre una ca aceia sieși spre soție o au căpătat; fericit este pruncul, carele pre aceia mumă o poate chema. Ea stăpânește în casă, și întru aceea se află pace; ea poruncește cu înțelepciune, și toți casnicii ei o ascultă. Ea se scoală de dimineață, socotește toate orânduile ei, și fiește căruia îi arată lucrul. Grija pentru familie, este a ei mai mare bucurie, însuși numai pentru aceea mai mult se ostenește; curățenia, agonisirea și înfrânarea în casa ei dea puru-

rea se vede. Înțeleptele a ei orânduile, pricinuesc bărbatului cinste; și el ascultă laudele ei cu bucurie. Ea își învață pruncii întru înțelepciune, și năravurile acelora după pildele însăși a ei bunătăți le îndireaptă. Graiul buzelor ei e tinerețelor acelora lege și cu singură privire ochilor stăpânește aplecăciunea lor. Numai cât zice, și îndată slujitorii ei aleargă spre ascultare; numai cât arată și îndată se face, pentru că legea dragostei e întru inima ei și bunătatea ei dă picioarelor aripi. Intru norocire nu e mareață, și întru primejdii toate plegile (ranele) norocului le vindecă cu răbdarea. Toate grijile bărbatului prin ale sale sfături le ușurează, și prin a sa bună purtare le îndulcește; el își varsă inima în sinul ei și dela dânsa capătă mângăiere. Fericit e bărbatul, carele pre aceea lăuși spre soție o au ales, fericit e pruncul carele pre aceea mumă o chiamă.

A patra despărțire.

Rudenia, sau naturalnica nemutenie.

Cap. I.

Bărbatul.

Iați ție muere și ascultă poruncile lui Dumnezeu.

Iați ție soața și te fă credincios mădulariu societății omenesti.

Inșă cu bună luare aminte socotește și cu cele ce ții în cap nu grăbi, căci dela această de acum a ta alegere și a ta și a următorilor tăi venitoarea fericire atârna.

Când vezi, că una ca aceea cu deșteaptă imbrăcăminte vremea își pierde; când întru singura frumuseță, dragăstoasă se arată, și întru însăși a sa laudă bucurie află, când mult vorbește și ride, când din casa părintelui de adese ori iase și pre bărbați fără rușine îi momește; măcar de ar fi frumuseță ei ca soarele, întoarceți ochii de cătră poftele ei cele spurcate, opreșteți picioarele de cătră cărările ei și te păzește ca prin mometele ei să nuți smintesti sufletul.

Iară de vei vedea în trânsa inimă curată, năravuri blânde, cuget întreg și cu măcută ție fire, să o iai în casa ta, aceea e vrednic ție prieten, ajutor în viața ta și soața sinului tău a se numi. Pre aceea ca un dar din ceriu ție trimis, înalt o prețuește și te ostenește prin buna și dreapta a ta purtare, inima di a o câștiga. Ea e stăpâna casei; deci pentru aceea îi dă cinste, ca și casnicii tăi și slugile tale cu drag să o asculte. Fără de pricină să nu-istrici voia, căci ea împreună cu tine împarte grijile tale, făo dară și pre ea pârtașă bucuriilor tale. Greșalele ei cu blândețe le ceartă și nu cere aplecăciune dela dânsa cu asprime. Tainele tale în sinul ei ne indoit le varsă, căci sfaturile ei sunt credincioase și nu te vei înșală.

Patul ei nespurcat îl păzește, căci ea e munca pruncilor.

De va cădea întru vreo neputință, sau în boală, nu amenă (zăbovi) cu dragostea ta ai ușură grija. Singură o privire miloasă și dragăstoasă, îi va ușură turburarea și toate durerile i le va alina, și mai mult va ajuta de cât toate doftoriile. Socotește moliciunea firei ei cei muieresti și gingașa ei alcătuire și nu fi aspru cătră slăbiciunea ei, ci gândește că și tu ai scăderile tale.

(Va urma).

Iulian Bălănglanu
preot.

Dela firme din străinătate a sosit
Materie pentru ornate bisericesti
și se poate comanda dela **Librăria Diecezană.**

ȘTIRI

Distincție. Prea Sfințitul nostru Episcop, din prilejul serbătoarei SS. Apostoli Petru și Pavel, a binevoit a distinge cu brâu roșu pe preotul *Dr. Iosif Ieremia* din Recița-montană. Felicitări!

Cassa de economie, ajutor și credit a clerului ortodox. În ziua de 3 Mai a. c., părintele Coriolan Buracu deputat, a depus din inițiativă parlamentară, proiectul de lege pentru recunoașterea Cassei de economie, ajutor și credit a clerului ortodox ca persoană morală.

Cassa de economie, ajutor și credit a clerului ortodox din România s'a înființat în conformitate cu art. 24, litera m, din statutul legii de organizare a Bisericii și 23 din regulamentul pentru funcționarea Eforiei Bisericii ortodoxe române. Sediul cassei va fi la București. Scopul este de a fructifica economiile și de a oferi membrilor săi — cler și funcționari bisericești — cari vor avea nevoie, împrumuturi cu dobândă ieftină și ajutoare.

Vor fi membri, toți membrii activi ai clerului și funcționarii instituțiilor bisericești din țară precum și cei eșiți la pensie. Se va depune minimum 1% din leafă cu sporurile, sau din pensie, timp de 10 ani. Depunerile se vor reține prin statul lunar din salariu, iar pensionarii vor depune suma direct la casă.

Cassa va putea primi și depuneri cu termen sau fără termen. Orice membru va putea obține împrumuturi în contul lefei. Aceste împrumuturi nu vor putea fi mai mari decât leafa înscrisă în buget pe 5 luni, iar pentru pensionari, pensia cu spor pe 2 luni.

Conducerea cassei este încredințată unui consiliu de administrație, compus din 9 membri (6 clerici și 3 mireni) dintre cari 3 numți de consiliul central bisericesc, iar 6 aleși de adunarea generală câte 2 de fiecare Mitropolie. Consiliul de administrație se constituie pe 5 ani.

Această lege — atât de importantă pentru clerul și funcționarii noștri — la propunerea părintelui Buracu deputat, a fost votată în ședința Camerei dela 22 Iunie a. c. iar în cursul săptămânii va fi votată și de Senat.

Slujbă religioasă în aeroplan. Curiozitățile veacului de acum sunt peste închipuirea omenească. Așa cetim că un grup de pelerini spanioli, între cari erau mai mulți preoți, călătorind dela Barcelona la Geneva au asistat la un serviciu religios servit de preoții prezenți în toată regula. Deși un fenomen nou, are însă ceva îmbucurător în sine; oamenii nu trebuie să uite nicăiri de Dumnezeu iar, preoții săi să-l servească în tot locul.

Din lipsă de bani. Ministerul de finanțe a încunoștințat pe cel de instrucție că anul acesta — din cauza situației financiare — va fi imposibil să se plătească membrilor corpului didactic salariile pe vacanță, cum se obicinuia până acum, adică ordonanțarea pe două luni

odată: Iulie și August. Ministerul de Instrucție a încunoștințat, în urmare, organele în subordine ca ordonanțele de plată pe lunile de vacanță să se facă separat și după douăzeci ale lunii, așa cum se face în timpul anului.

Anglia reia raporturile diplomatice cu Rusia. Guvernul Mării Britanii a făcut cunoscută guvernelor tuturor dominionurilor intenția de a relua relațiile cu Uniunea Sovietică, cerându-le avizul în această chestiune.

Se sporesc impozitele. Ziarele din Capitală răspândesc ca sigură știrea urcării din nou a impozitelor. Acestea, date fiind multiplele nevoi financiare ale țării ar urma să se urce cu încă zece la sută, și anume: contribuțiile directe, taxele de timbru și înregistrare, cifra de afaceri, taxele pe brevetele de băuturi spirtoase și toate celelalte taxe.

Se redeschid casinourile? Problema redeschiderii casinourilor revine astăzi pe tapet. După o constatare, ce a avut Miercuri la Camera între ministrul sănătății și secretarul general dela acel departament se dă ca sigură redeschiderea casinourilor din Sinaia, Slănicul-Moldovei și Constanța. Aceasta însă pe baza unei legi speciale... Mai bine s'ar face să nu se mai redeschidă aceste focare de ruină morală, ci să se încetidă pentru totdeauna ca în Italia!

Polonia își cinstește eroii naționali. Cine nu-și aduce aminte de faimosul bărbat de stat al Polonezilor, Kosciusko care cu groaza pe buze rostise sentința țării sale: *finis Poloniae!* După desmembrarea Poloniei, fiii săi credincioși au adunat ca niște relicve sfinte — între altele și osemintele lui Kosciusko și transportându-le într'un orașel elvețian, veghiau la redșteptarea vremilor într'u refacerea patriei lor uzurpate. Astăzi după ce vremile au fost norocoase cu poporul polonez, acesta vrea să-și aibe eroii săi acasă. Guvernul polonez a hotărât să aducă osemintele generalului *Bem* — numit de unguri *Apó* — pentru că a condus revoluția lor națională dela 1848. Bem a fost un strateg neîntrecut și toată ținta luptelor lui a fost răsbunare pe Ruși.

CONCURS.

Pe baza ord. Ven. Consiliu eparhial ddo. 15 Mai 1929 Nr. 1534 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul George Ciocoi la parohia de clasa II. din Hitiaș cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare

Venitele:

1. 1/3 (treia) parte din sesiunea parohială.
2. 1/3 (treia) parte din două intravilane.
3. 1/3 (treia) parte din două estravilane, cu solvirea dărilor recerute.
4. Toate venitele stolare uzitate.

De locuință — deocamdată — se va îngriji alesul.

Se observă, că retribuțiunea dela Stat alesul capelan o va primi amăsurat posturilor vacante de capelan, obveninde.

Recurenții să nainteze cererea de concurs cu documentele prescise Prea On. Oficiu protopopesc în Buziaș, adresate Consiliului parohial din Hitiaș; să se presinte cu prealabila însinuare a protopopului tractual în o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică spre a dovedi dexteritatea în tipic — cântare-oratorie — dar nici de cum în ziua de alegere.

Hitiaș 25 Mai 1929.

George Ciocoi

președinte.

2-3

Ioan Stoica

notar.

În conțelegere cu Oficiul protopresbital.

Publicație de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial ddtto 22 Februarie 1929, No. 904 E. ex. 1929, se escrie licitație minuendă publică, cu ofertă închisă sau verbală, pe ziua de 31 Iulie 1929 pentru:

1. Renovarea sf. biserici din Fizegiu, conform planului.

Devizul de spese și planul se poate vedea în fiecare zi la oficiul parohial ort. român din Fizegiu.

Reflectanții vor depune, ca vadiu, 10% din prețul lucrului în bani gata, ori hârtii de valoare.

Întreprinzătorul are a restitui comunei bisericesti spesele avute cu facerea planului și al devizului.

Întreprinzătorul are să dovedească, că e cetățean român și are diploma de constructor.

Comuna bisericască nu va plăti întreprinzătorilor spesele de drum cu ocaziunea licitațiunii. Comuna bisericască își rezervă dreptul — fără considerare la rezultatul licitației — să dea lucrările aceluia întreprinzător, în care va avea mai multă încredere.

Spesele cu contractul și timbrele le șupoartă întreprinzătorul.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după semnare, iar pentru comuna bisericască numai după aprobarea lui de către Venerabilul Consiliu eparhial din Caransebeș.

Fizegiu, la 17 Iunie 1929.

Consiliul parohial.

Judecătoria Ocolului Orșova secția cf.

Nr. 423/1929 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În cauza de executare făcută de urmăritoarea Prima Cassă de Păstrare, Caransebeș s. p. a. contra urmăritei Maria Ilișescu născ. Șuvăgău la cererea urmăritoarei judecătoria ordonă licitațiunea nouă în baza art. 176 din legea LX din 1881 asupra imobilelor porțiunea de proprietate a urmăritoarei înscrise în c. f. a

comunei Globurău în foile cf. No 54. 123. 473. și anume ad. foaia No. 54.

2/3 părți din partea de moară No- 101 de 1/7 parte cu prețul strigării de 25 Lei.

2/3 părți din parcela Dosu 1500 stp. No. top. 101 ar. cl. I cu prețul strigării de 6000 Lei.

2/3 părți din parcela Ogașu Aliți 50 stp. No. top. 101 grădină cu prețul strigării de 100 Lei.

2/3 părți din parcela Gura Borovănuului 1400 stp. No. top. 19 cu prețul strigării de 7000 Lei.

2/3 părți din parcela Matca 1204 stp. No. top. 31 ar. cl. II cu prețul strigării de 6000 Lei.

2/3 părți din parcela Matca 1 jug. 400 stp. ar. cl. I cu prețul strigării de 10.000 Lei.

2/3 părți din parcela Râpa Malta 1 jug. 200 stp. fâneaț. cl. III cu prețul strigării de 8000 Lei.

2/3 părți din parcela Sestru măruului 1530 stp. No. top. 35 fâneaț. cl. III cu prețul strigării de 6000 Lei

Ad. foaia Nr. 123, 1/3 parte din casa Nr. 25 cu 240 stp. plaț cu prețul strigării de 6000 Lei.

Ad. foaia Nr. 473.

2/3 părți din Izlazul Sestru 1 jug. 04 stp. No. top. 619 cu prețul strigării de 3000 Lei.

2/3 părți din Izlazul Intravilan 820 stp. No. top. 533 cu prețul strigării de 1500 Lei.

2/3 părți din Izlazul Plugova 530 stp. No. top. 747 cu prețul strigării de 1000 Lei.

2/3 părți de Izlazul Intravilan 296 stp. No. top. 264 cu prețul strigării de 500 Lei.

2/3 părți din Izlazul Ornit 162 stp. No. top. 546 cu prețul strigării de 300 Lei.

2/3 părți din Izlazul Sest 160 stp. No. top. 633 cu prețul strigării de 300 Lei.

Pentru încasarea creanței de 25000 Lei capital interese de 12% dela 25 Martie 1928 spese de proces și de executare de 4084 Lei fixate până acum, spese de 640 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Uzuctul lui Nicolae Ilișescu rămâne neatins.

Licitațiunea se va ținea în ziua de **13 luna Iulie anul 1929 ora 3 p. m. la casa comunală a comunei Globurău.**

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât jumătate (două treimi?) din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauzie după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Data în Orșova, la 27 luna Martie anul 1929

ss. **Al. Niculescu** jud.

ss. **Ign. Vălean** dir. de cf.

pentru conformitate

Stan.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 1134/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Schiopu Elisei dom. în Var contra următorului Stanilescu Moise căs. cu Hodobașa Floarea dom. în Obreja la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144. 146. 147 din legea LX din 1881, asupra 1/4 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Obreja (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. coalei cf. 1061 și sub Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. top. 20 Arătură în intravilan 136 stp. Nr. top. 21 Casa Nr. 119 cu curte în intravilan 22 stp. prețul de strigare 3750 lei;

No. de ord. A. 1 No. top. 3164 Arătură în Satul-Bătrân 908 stp. prețul de strigare 2500 lei;

Pentru încassarea creanței de 3200 lei, capital, interese de 10% dela 20 Ianuarie 1929, spese de proces și de executare de 2085 lei 75 bani, provizie cambială 1/3% fixate până acum, spese de 501 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 63 cor. capital și acc. a lui Dr. George Labonțiu din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **6 August 1929 ora 9** la casa comunală a comunei Obreja.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cel cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanței și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 19 Aprilie 1929.

Leo Pető mp. judecător

pentru conformitate:
L. Bria p. dir. c. f.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane.

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumsețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan“ în Băile Erculane.